

Layihənin istiqaməti: Ermənistan-Azərbaycan Dağlıq Qarabağ münaqişəsi haqqında həqiqətlərin dünya ictimaiyyətinə çatdırılması, Azərbaycanın ədalətli mövqeyinin müdafiə edilməsi

Nº 136 (2170) 3 dekabr 2020-ci il

1987-1992-ci illərdə Azərbaycanın Dağlıq Qarabağ regionunda nələr baş verirdi?!

(Bizim çoxlarımızın bilmədiyimiz həqiqətlər...Xankəndi)

(əvvəli ötən sayılarımızdə)

Bu, o vaxtlar idı ki, erməni separatçılara tərafından həm gizli, həm də açıq şəkildə Azərbaycanın Dağlıq Qarabağ adlı ərazisinin Azərbaycandan qoparılib Ermənistana verilməsi haqda erməni əhalisinin əriże və teleqramları təşkil edilib Moskvaya-qərargaha göndərilirdi.

Hörmətli oxular, Dağlıq Qarabağı Ermənistana birləşdirmək planı bütöv bir qərargah tərəfindən çox diqqətlə, mükemmək şəkildə hazırlanmışdı və onda geləcek hadisələrin gedişinin bütün mümkün variantlarına uyğun taktiki gedişləri nəzərdən qəçirilməmişdi.

Ermənilərin sosial-iqtisadi bəhanələri...

1982-ci ildən sonra həm Ermənistandakı, həm də Dağlıq Qarabağdakı ermənilər Azərbaycandakı hakimiyyət boşluğunundan - ermənilərə qarşı nəzarətin tamamile zəif olmasından istifadə edərək dərhal həm gizlinde, həm də açıq şəkildə SSRİ Ali Soveti Reyasat Heyəti qarşısında müxtəlif bəhanələrlə sosial-iqtisadi məsələləri gündəmə gətirdilər.

Ermənilər balaca aq "bayraq"ları nə məqsədlə azərbaycanlılar yaşayan ərazilərə düzürdülər?

Yeqin ki, söyləyəcəyim fakt çoxlarımızın yadindadir. Belə ki, 1988-ci ilin əvvəllerində ermənilərin Dağlıq Qarabağın azərbaycanlılar yaşayan bütün ərazilərinə, yol kənarına, meşələrə, yaşayış yerlərinin yaxınlığına aq parçadan hazırladıqları balaca "bayraq"ları (bunlar Ermənistanda hazırlanmışdır) nə məqsədlə düzüdkərini bizimkili başa düşmürdülər, hətta bunu əhəmiyyətsiz bir iş hesab edirdilər. Lakin 1988-1993-cü illərin hadisələri göstərdi ki, ermənilər bu "bayraq"ları işğal edəcəkləri yerlərin koordinatlarını yadda saxlamaq üçün edirmişlər...

DQMV Partiya Komitəsinin özbaşinalığı

Buda yadına bir əhvalat da düşdü: 1987-ci ildə Xankəndi şəhərində keçmiş Vilayət Partiya Komitəsinin iclaslarının birində iştirak etmiş ve erməni dilini mükemmel bilən polis mayoru Savalan Kərimov (O, Xankəndidən yaşayırı və uzun iller polis orqanlarında işləmişdi. Cox vətənpərvər kişi idi. 1992-ci il 6 aprelədə Qubadlı-Laşın yolunda "UAZ-69" markalı maşında gedərkən minaya düşərek hələk olmuşdur. Ə.S.) söyleyirdi ki, iclasın gedisi zamanı bir millətçi erməni ayağa qalxıb üzünü uzun illər Dağlıq Qarabağ Muxtar Vilayəti Partiya Komitəsinin birinci katibi vəzifəsində işləmiş Boris Sarkisovich Gevorkova (Gevorkyan) tutaraq deymişdir: "Yoldaş Boris Sarkisovich, bu musurmanın (o, müsəlman sözün bele təleffüz etmişdir. Ə.S.) Xodjalıdan Qırqıjana (Xocalıdan Kərgicahana) qədər böyük şəhər salıbdalar, bunun qarşısı alınmasa, biz onların içərisində itib -batacağıx..." B.Gevorkov halını pozmadan, qızara-qızara, eyneynin altın-dan ažı köpüklenə-köpüklenə cixış edən erməniyə demişdir: "Ay axmaq erməni, qış-qırma, sakit ol! Bizim pulumuzla tikmirləki... Qoy tiksinlər, torpaq onların, pul onları... Onların tikdikləri nə varsa, hamısı bize qalacax. Dilini dinməz saxla; bir də danişsan başını 150-lük mismarla (mismarla) bətona mismarladaram!..."

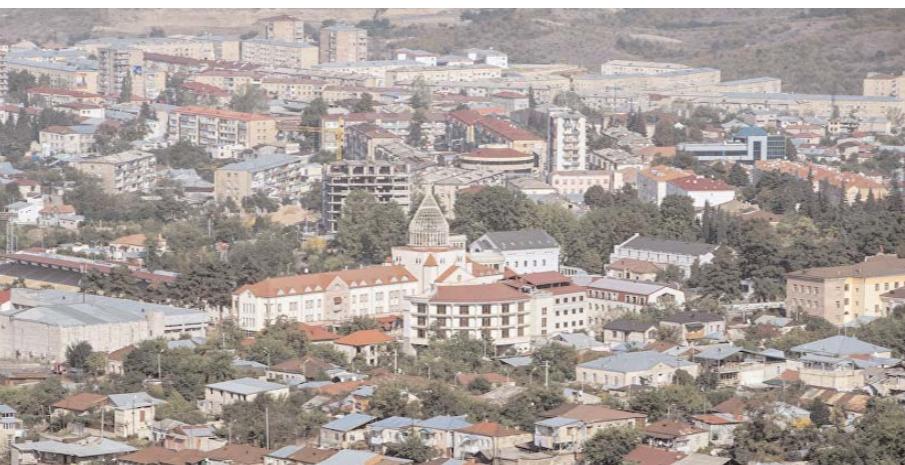
Burada yadına bir əhvalat düşdü: Deyirlər keçmişdə bir hökmər varmış. O heç kəslə hesablaşmazmış. Bir gün onun üstünə başqa bir padşah hücum edir, onu eśir tutur ve deyir: "Sən niye heç kəslə hesablaşmışsan? Niye pislikdən el əşkənmirsən?"

Ösir düşmüş padşah deyir ki, günah məndə deyil, sandədir. Gərək məni əvvəlcədən eśir eləyəydim!"

Səmimi deməliyik ki, ermənilər 1982-ci ildən sonra Azərbaycan hökumətinin nəzarətsizliyindən istifadə edərək çox azınlıqla gəlmişlər.

Dağlıq Qarabağda Gevorkovun bir sözünü iki eləməyə heç kəsin cürəti çatmır. Hətta o, Şuşaya gələndə camaata tapşırıqlar ki, toyuq-cücləri hində, heyvanları isə tövlədə gizlətsinlər...

Cox təessüf ki, sapı özümüzden olan "baltalar" ona həddindən ziyyəde böyük hörmətlə yanaşırlılar. Onun şəhərinə tez-tez Dağlıq Qarabağın səfali yaylaqlarında, bulağlarının üstündə təmtəraqlı ziyaflər təşkil edildilər.

Hətta bir çoxları ona canfəşanlıqla xidmet göstərməyi özlərinə ən şəreffli vəzife sayırlılar. Gevorkov mifə çevirənlər onun azərbaycanlılara qarşı daxili nifrətini, paxılığını, qısqanlığını görə bilmirdilər. Gevorkov Dağlıq Qarabağda erməni millətinin sayının artırılmasına xüsusi diqqət yetirirdi. O, Dağlıq Qarabağda, xüsüsile Şuşa şəhərində azərbaycanlıların sayının artırılmasına, ti-kinti və abadlıq işlərinin aparılmasına icazə vermirdi. Hətta onun göstərişi ilə Xankəndidən yaşayış, fəhlə müəssisələrində işləyən bir çox azərbaycanlıların milliyyəti billekəndə "erməni" yazılırdı. Bunun nəticəsi idi ki, Xankəndi şəhərindəki 35-40.000 nəfərə yaxın əhalinin (azərbaycanlılarla birlikdə Ə.S.) hamisi erməni əhalisi adlandırıldı.

Azərbaycanlıların sayı qısqanlıqla göstərilmirdi. 1989-cu ildə Xankəndinin işğalı zamanı melum olmuşdur ki, şəhərdəki 35-40.000-e yaxın əhalinin 18.000 nəfər azərbaycanlılar olmuşdur. Bir sözlə, Dağlıq Qarabağda ermənilərin sayının şısqırdılməsi hesabına Dağlıq Qarabağda yeni erməni rayonları yaradılmışdır. 1983-cü ildə "İş" nəşriyyatı tərəfindən nəşr olunmuş "Naqorniy Karabax" kitabında da Xankəndi şəhərində yaşayan əhalinin 18.000 nəfərinin

azərbaycanlılar olduğu göstərilmişdir. Kitabın müəllifi E.Sarkisyanıdır. Əslində Dağlıq Qarabağda yanayan azərbaycanlıların sayı ermənilərin sayından o qədər da az deyildi. Azərbaycanlıların sayı bilərkən az göstərilirdi.

Azərbaycan KP MK-nin plenumunun nəticəsi

Nəhayət, tarix və zaman öz işini gördü. 1988-ci il 30-31 mayda Azərbaycan KP MK-nin plenumu B.S.Gevorkovu partiya təşkilatlarına rəhbərlikdə ciddi siyasi səhvələr yol verdiyinə, muxtar vilayətdə baş vermiş iğtişaşlar üçün məsuliyyət daşılığına görə Sov.İKP sıralarından xaric etmişdir.

Lakin B.Gevorkovun partiya sıralarında xaric edilməsi onun Dağlıq Qarabağdakı azərbaycanlılara vurdugu yaraların mindən biri də deyil!!!

DQMV-de ilk mitinqə niye imkan verildi?!

Nəhayət, ermənilər Azərbaycan iqtidarı tərəfində onlara qarşı (1982-ci ildən sonra) güclü nəzarətin olmamasından istifadə edərək Azərbaycan Respublikası Konstitusuya-

sının Qanunlarını bilərkən kobud surətdə pozaraq 1988-ci il 13 fevralda Xankəndi şəhərinin mərkəzində icazəsiz (heç bir hüquqi əsasi olmayan) mitinqə başlıdılardı. Bu mitinqə Qarabağ İpek Kombinati ilk partiya təşkilatı katibi Robert Koçaryan, Serj Sarkisyan (onların hər ikisi Ermənistandın prezidenti olmuşdur), Henri Pogosyan (sonralar DQMV Partiya Komitəsinin birinci katibi olmuşdur), Zaven Movsesyan (Stepanakert Şəhər Partiya Komitəsinin sədri olmuşdur), Zori Balayan (azərbaycanlılara qarşı qatı düşmənçilik siyaseti təbliğ edən yazılıçı) və digərləri başlılıq edirdilər. Onu da deyək ki, ilk mitinqin (13 fevral 1988-ci il) təşkilatçılarından olan, Dağlıq Qarabağın məmər sərvətinin öz dədə malına çevirən A.Manuçarov və M.Ovanesyan mitinqdən sonra İrevana qaçmışdırlar.

Etiraf etməliyik ki, bu ilk mitinqin təşkilatçı-

Azərbaycan Respublikasının Prezidenti yanında Kütləvi İnformasiya Vasitələrinin İnkisafına Dövlət Dəstəyi Fondu

(ardı növbəti sayımızda)

Əyyub Şirəli, şair-publisist,
əməkdar müəllim,
AYB-nin üzvü, müharibə və emək veteranı

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASININ PREZİDENTİ YANINDA KÜTLƏVİ İNFORMASIYA VASİTƏLƏRİNİN İNKİŞAFINA DÖVLƏT DƏSTƏYİ FONDUNUN MALİYYƏ YARDIMI İLƏ